

Sygn. akt: I C 330/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Beata Kaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko M. S. (1) (poprzednio D.)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powódki B. K. umowy sprzedaży :

- udziału wynoszącego 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m² położonej w miejscowości N., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...),

- udziału wynoszącego 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m² położonej w miejscowości N., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...),

zawartą w dniu 25.05.2016 r. w Kancelarii Notarialnej Notariusz R. K. w K. Rep. A nr (...) pomiędzy A. D. a M. D.,

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej M. S. (1) na rzecz powódki B. K. kwotę 5.825 zł (pięć tysięcy osiemset dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu .

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 10.03.2017 r. powódka B. K., działając przez pełnomocnika , wystąpiła o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowy sprzedaży zawartej w dniu 25.05.2016 r. w Kancelarii Notarialnej Notariusz R. K. w K. Rep. A nr 4074/2016 pomiędzy A. D. a M. D.:

- udziału wynoszącego 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m² położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w Kętrzynie prowadzi księgę wieczystą (...)

- udziału wynoszącego 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m² położonej w miejscowości N. , gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...).

Ponadto powódka wniosła o nakazanie pozwanej , aby zezwoliła powódce na przeprowadzenie egzekucji z udziału wynoszącego 1/2 część w prawie własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) oraz z udziału wynoszącego 1/2 w udziale 50/100 prawa własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) w celu zaspokojenia jej wierzytelności wobec dłużnika A. D. w kwocie 44 482 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu wynikającymi z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie I Nc 757/16 .

Powódka wniosła także o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powódka wskazała, że jest wierzycielem A. D. z tytułu zawartej z nim umowy pożyczki. Zobowiązanie dłużnika wymagalne było od dnia 1 sierpnia 2015 r. , co zostało potwierdzone nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie(...).

Przed wydaniem nakazu zapłaty dłużnik A. D. i E. D. zawarli ze swoją córką, pozwaną w niniejszej sprawie, umowę darowizny oraz umowę sprzedaży nieruchomości położonych w (...) gm. K.. W wyniku sprzedaży nieruchomości dłużnik stał się niewypłacalny. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji . W toku tego postępowania Komornik poszukiwał majątku dłużnika. Wcześniej dłużnik ujawnił zamiar wyzbycia się własności w celu uchylecia się od egzekucji własnych zobowiązań. Na skutek zawarcia umowy sprzedaży z dłużnikiem pozwana uzyskała korzyść majątkową. Pozwana stale zamieszkuje w nabytej nieruchomości , wobec czego była zainteresowana uchronieniem jej przed egzekucją. W pozwie wskazano, iż pozwana wiedziała o zamiarze dłużnika pokrzywdzenia wierzycieli , było to bowiem przedmiotem wspólnych rozmów powódki z pozwaną .

Pozwana M. S. (1) (poprzednio D.) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Pozwana potwierdziła zawarcie ze swoim ojcem A. D. w dniu 25 maja 2016 r. umowy sprzedaży udziału wynoszącego 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m⁽²⁾ położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...) oraz udziału wynoszącego 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m⁽²⁾ położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...). Przedmiotowe nieruchomości nabyła za kwotę 35 000 zł , która została zapłacona do rąk ojca w dniu zawarcia umowy.

Pozwana podniosła, iż przed zawarciem umowy nie wiedziała i nie miała sposobności dowiedzieć się o przesłankach, którymi kierował się ojciec przy sprzedaży przedmiotowych części nieruchomości, ponieważ od 2014 r. nie utrzymuje stałego kontaktu z ojcem, ograniczając się one jedynie do sporadycznych rozmów z ojcem. Pozwana podniosła, iż nie była informowana o relacjach finansowych ojca z powódką.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie :

B. K. na stałe zamieszkuje w Niemczech . Do maja 2016 r. była właścicielką mieszkania w (...)/(...) , gdzie przebywała podczas przyjazdów do Polski kilka razy w roku. Sąsiadami powódki byli małżonkowie A. i E. D. zamieszkali wraz z córką M. D. w tym samym budynku pod adresem (...)/1.

(dowód : zeznania powódki k. 97- 99, zeznania pozwanej k.107- 109, bezsporne)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 5 stycznia 2016 r. w sprawie(...), prawomocnym 27 stycznia 2015 r. , małżeństwo A. i E. D. zostało rozwiązane przez rozwód.

(dowód : odpis wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 5 stycznia 2016 r. w sprawie (...))

W dniu 10 sierpnia 2013 r. w E. w Niemczech B. K. wraz mężem pożyczyla A. D. kwotę 10 000 Euro na okres 2 lat na rozpoczęcie planowanej przez niego działalności gospodarczej. Na okoliczność tę została sporządzona przez E. D., obecną przy udzielaniu pożyczki, odręcznie skrócona umowa, podpisana przez A. D..

(dowód : umowa pożyczki k. 6 akt(...) Sądu Rejonowego w Kętrzynie)

Pomimo upływu wskazanego w umowie terminu A. D. nie zwrócił pożyczki zaciągniętej u B. K., wobec czego ta podjęła kroki w celu uzyskania przymusowego spełnienia świadczenia. W dniu 10 maja 2016 r. udzieliła pełnomocnictwa adwokatowi do reprezentowania jej w sprawie o zapłatę przeciwko A. D. we wszystkich instancjach sądowych i postępowaniu egzekucyjnym.

W dniu 25 maja 2016 r. pełnomocnik B. K. złożył w Sądzie Rejonowym w K. pozew o zapłatę przeciwko A. D. z tytułu niezwróconej przez niego pożyczki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w K. nakazał pozwanemu A. D., aby zapłacił na rzecz powoda B. K. kwotę 44 482 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01.08.2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4 173 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 12.07.2015 r.

(dowód : zeznania powódki k. 97-99, zeznania A. D. k. 61-63, k. 2-4, 6, 12, akt (...) Sądu Rejonowego w K.)

Przed wydaniem w/w nakazu zapłaty dłużnik A. D. i E. D. w dniu 25 maja 2016 r. zawarli ze swoją córką , M. D. przed notariuszem R. K. w Kancelarii Notarialnej w K. Rep. A nr 4074/2016 umowę sprzedaży oraz umowę darowizny przysługujących każdemu z nich udziału w nieruchomościach położonych w N. gm. K. dla których Sąd Rejonowy w Kętrzynie prowadzi księgi wieczyste (...).

Na mocy tej umowy A. D. sprzedał swojej córce M. D.

- udział wynoszący 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m² położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w Kętrzynie prowadzi księgę wieczystą (...)

- udział wynoszący 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m² położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...).

M. D. w/w udziały w nieruchomościach nabyła za kwotę 35 000 zł , która została zapłacona sprzedającemu w dniu zawarcia umowy.

Jednocześnie w tym samym akcie notarialnym E. D. darowała swojej córce M. D.

- udział wynoszący 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m² położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...)

- udział wynoszący 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m² położonej w miejscowości N., gmina K. , dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...) polecając , aby ta ustanowiła na jej rzecz służebność osobistą mieszkania. W wykonaniu polecenie M. D. ustanowiła na rzecz matki służebność osobistą polegającą na prawie dożywotniego i bezpłatnego korzystania przez nią z domu mieszkalnego i budynku gospodarczego znajdujących się na nieruchomości objętej księgą wieczystą (...).

(dowód : akt notarialny Rep A 4074/2016 k. 40 – 43)

M. D. zawierając ze swoim ojcem A. D. w dniu 25 maja 2016 r. umowę sprzedaży nieruchomości objętą aktem notarialnym Rep. A nr (...) wiedziała o zaciągniętej przez ojca u B. K. pożyczce oraz niespłaceniu przez niego długu.

(dowód : zeznania powódki k. 97-99)

Na podstawie w/w aktu notarialnego M. D. została w dniu 22 czerwca 2016 r. wpisana w księdze wieczystej (...) jako właściciel nieruchomości zaś w księdze wieczystej (...) jako współwłaściciel nieruchomości w udziale 50/100.

(dowód : k. 32-34 akt księgi wieczystej (...), k. 33-34 akt księgi wieczystej OL1K/00029192/o)

Wcześniej w dniu 23.10.2014 r. została zawarta pomiędzy A. i E. D. a M. S. (2) umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości lokalowej położonej w (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), gdzie ustalono cenę nieruchomości na kwotę 150 tysięcy złotych. Do zawarcia umowy przyrzeczonej nie doszło.

(dowód : umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości k. 47-48, zeznania M. S. (2) k. 63-64, zeznania A. D. k. 61-63, zeznania pozwanej k. 107-109)

Na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego wK. wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie (...) została wszczęta egzekucja przeciwko A. D. w sprawie(...). Postępowanie egzekucyjne w tej sprawie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji w dniu 31 stycznia 2017 r.

(dowód : pismo komornika w sprawie (...) z dnia 30.12.2016 k. 9,

postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie (...)/18 k. 10)

M. D. w dniu 18 sierpnia 2017 r. zawarła związek małżeński z M. S. (2), przyjmując po zawarciu małżeństwa nazwisko męża.

(dowód : odpis skrócony aktu małżeństwa k. 45)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie żądania uznania za bezskuteczną w stosunku do powódki umowy sprzedaży zawartej w dniu 25.05.2016 r. w Kancelarii Notarialnej Notariusz R. K. w K. Rep. A nr (...) pomiędzy A. D. a M. D. udziału wynoszącego 1/2 część w nieruchomości zabudowanej składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 856 m⁽²⁾ położonej w miejscowości N., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...) oraz udziału wynoszącego 1/4 część w nieruchomości niezabudowanej oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 85 m⁽²⁾ położonej w miejscowości N., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...).

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powódkę i pozwaną dokumentów w tym nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie (...), postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie (...) wobec bezskuteczności egzekucji, pozwu o zapłatę przeciwko A. D. z dnia 25 maja 2016 r., odpisów zwykłych księgi wieczystej (...) (k. 7-8 akt (...)), pism kierowanych do pozwanej przez pełnomocnika powódki z dnia 29 lipca 2016 r. i 16 lutego 2017 r. oraz odpowiedzi na nie z dnia 11 sierpnia 2016 r. i 7 marca 2017 r. (k. 15-18), umowy sprzedaży i umowy darowizny z dnia 25.05.2016 r. (k. 41-43), przelewu kwoty 25 000 zł na rzecz M. S. (2) z dnia 24.05.2016 r. (k. 44), odpisu skróconego aktu małżeństwa (k. 45), wyroku Sądu Okręgowego wO. w sprawie (...) (k. 46), umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości z dnia 23.10.2014 r. (k. 47-48) albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony. Ponadto Sąd uwzględnił dokumenty zawarte w aktach sprawy (...) oraz w aktach ksiąg wieczystych (...) i (...). Sąd dokonując ustaleń faktycznych uwzględnił także okoliczności wynikające z zeznań obu stron, w zakresie w jakim zgodnie przedstawiły okoliczności sprawy oraz zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Co do okoliczności spornych, a mianowicie wiedzy pozwanej o zobowiązaniach finansowych jej ojca wobec powódki jak też wiedzy pozwanej o zamiarze podjęcia przez powódkę kroków w celu wyegzekwowania tych należności Sąd dał wiarę zeznaniom powódki B. K. uznając je za spójne i logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego oraz znajdujące potwierdzenie w przedłożonych przez nią dokumentach. Sąd tym samym nie dał wiary zeznaniom pozwanej, w których zaprzeczała ona, aby wiedziała o długu ojca wobec powódki przez zawarciem z ojcem umowy sprzedaży, na mocy której nabyła od ojca udziały w przedmiotowych nieruchomościach, jako sprzecznym z zeznaniami powódki, którym Sąd dał wiarę.

Z zeznań powódki B. K. (k. 97-99) wynika, że miała ona bardzo dobre kontakty z pozwaną i jej rodzicami, którzy zamieszkiwali w sąsiedztwie w N.. Powódka chciała pomóc sąsiadom, E. i A. D. mieli trudną sytuację finansową, nie

pracowali. A. D. chciał otworzyć firmę sprzedaży drewna. Powódka wraz z mężem postanowili mu pomoc. E. i A. D. przyjechali do nich do Niemiec, powódka wraz z mężem pożyczyci wówczas A. D. pieniądze w kwocie 10 000 Euro, na tę okoliczność zostało przez E. D. sporządzone pismo (umowa pożyczki k. 6 akt (...)). Pożyczając pieniądze nie chcieli żadnych odsetek. A. D. miał oddać pieniądze po 2 latach. Powódka zeznała, że po tym okresie zaczęła się upominać o pieniądze. Ostatni raz była w Polsce w maju 2016 r., wówczas sprzedawała swój dom w N.. W tym czasie pozwana z rodziną mieszkała w domu w N. wraz z matką E. D.. A. D. wówczas nie mieszkał już z nimi. Powódka zeznała, że codziennie mówiła przy pozwanej o pożyczce. Rozmawiała z pozwaną, która chciała odkupić dom od ojca za 30-35 tysięcy złotych, A. D. chciał za swoją część 80 tysięcy. Rozmawiała też z pozwaną o tym, kto będzie spłacał długi A. D.. Poinformowała pozwaną, że chce założyć sprawę przeciwko A. D., że będzie miał komornika. Wówczas powódka miała odzyskać swoje pieniądze a pozwana będzie miała dom.

Z zeznań powódki wynika ponadto, iż w maju 2016 r. podczas pobytu w Polsce była u pełnomocnika ustanowionego w sprawie o zwrot pożyczki od A. D.. Pełnomocnik poinformował ją, że E. D. powinna być świadkiem w tej sprawie, ponieważ była przy odbiorze pieniędzy w Niemczech. Powódka zapytała o to E. D., a ta się zgodziła. Zostało to następnie wykorzystane przez E. i A. D., którzy szybko przepisali dom na córkę.

Podczas tego pobytu w Polsce powódka rozmawiała też z A. D. w sprawie zwrotu pożyczki. Skontaktowała się z nim na nowy numer telefonu, który otrzymała od pozwanej. A. D. spotkał się wówczas z powódką w N., obiecywał, że pieniądze zwróci. Podczas tego pobytu w Polsce w czasie wspólnego grillowania E. i M. D. mówiły jej, że A. D. pije, nie pracuje, spotyka się z innymi kobietami, że nie zwróci powódce i jej mężowi pieniędzy.

Z zeznań powódki wynika, że miała bardzo dobre kontakty z pozwaną i jej rodzicami. Do Polski przyjeżdżała z mężem dwa – trzy razy w roku, wówczas często się spotykała z pozwaną, wspólnie grillowali, pływali na kajakach czy jeździli na kuligi. Powódka odwiedzała też pozwaną, gdy ta zamieszkiwała w M.. Powódka zeznała, że pozwana od samego początku wiedziała o długu swojego ojca, to powódka powiedziała pozwanej, że pożyczyła A. D. 10 000 Euro. A. D. kupił za te pieniądze ciężarówkę, traktor, zajął się wożeniem drewna, między innymi do piekarni, w której pozwana pracowała. Pozwana, według powódki, wiedziała, skąd jej ojciec miał na to pieniądze. Od tamtej pory powódka dopytywała się pozwanej i jej matki o A. D. podczas swoich pobytów w Polsce jak i w rozmowach przez S., czy pracuje, co robi, żeby zarabiać, rozmawiali o długach A. D., jak planuje je oddać.

Powódka zeznała też, że przed ostatnim przyjazdem do Polski w 2016 r. L. K. telefonicznie poinformował ją, że A. D. chce ją oszukać, żeby nie oddać im długu. Później – po przyjeździe do Polski – była u prawnika, żeby pomógł jej pieniądze odzyskać.

Pozwana w swoich zeznaniach (k. 107-109) zaprzeczyła jakoby wiedziała o długach ojca względem powódki. Stwierdziła, że nigdy nie była z nią na ten temat przeprowadzana rozmowa. O długu ojca dowiedziała się dopiero, gdy dostała od powódki pierwsze wezwanie do zapłaty, w lipcu lub sierpniu 2016 r. Zadzwoiła wtedy w tej sprawie do ojca, dowiedziała się, że rzeczywiście ojciec pożyczył od powódki pieniądze. Około dwa tygodnie po nabyciu domu przez S. rozmawiała z powódką, powiedziała, że kupiła dom od ojca, powódka nic nie wspominała o zadłużeniu. Podała powódce adres ojca i ostatni numer telefonu.

Z zeznań pozwanej wynika, że z ojcem nie utrzymuje kontaktów od 2013-2014 r. Już w 2014 r. chciała wraz z partnerem kupić dom od rodziców za kwotę 150 tysięcy złotych. Wtedy okazało się, że dom jest zadłużony, komornik prowadził egzekucję przeciwko ojcu. Wówczas bank odmówił kredytu jej partnerowi, zrezygnowali z kupna domu rodziców. W związku z umową przedwstępną pożyczyła wówczas ojcu 7 tysięcy zł na zaliczkę na inne mieszkanie, pieniędzy tych nie odzyskała.

Pozwana podała, że w 2015 r. ojciec wyprowadził się z N., wyjechał do Niemiec. Wówczas w październiku 2015 r. razem z rodziną przeprowadziła się do N., zamieszkała razem z matką. W lutym 2016 r. ojciec zaproponował sprzedaż swojej części domu, chciał za swoją część 100 tysięcy zł. Zgodzili się kupić za mniejszą kwotę, bo dom wymagał kapitalnego remontu, ojciec się na to nie zgodził. Na początku maja 2016 r. ojciec przyjechał powiedział, że spłacił dług na hipotecę, chciał za swoją część domu 40 tysięcy, pozwana proponowała 30 000 zł, uzgodnili kwotę 35 000 zł.

Otrzymali pożyczkę z pracy męża, pieniądze przekazała ojcu w obecności notariusza. Dowiadywali się czy dom nie jest zadłużony, konsultowali się z notariuszem, były tylko długi za podatek i wodę za wcześniejsze lata.

Pozwana potwierdziła, że powódka była w Polsce z końcem kwietnia - początkiem maja 2016 r. Powódka była wówczas na urodzinach jej córki, pytała o kontakt do ojca pozwanej, ale nie mówiła w jakim celu. Pozwana przekazała powódce numer telefonu komórkowego do ojca. Widziała, że się później spotkali. Podczas pobytu powódki w Polsce rozmawiali po sąsiedzku, powódka pytała czy będą kupować dom ojca, chciała pomóc w negocjacjach. Pozwana wówczas nie była jeszcze pewna, chciała odkupić dom za rozsądną cenę, jeszcze wtedy ojciec się z nią nie kontaktował.

Pozwana zeznała, że jej matka, pamiętała, że była z ojcem w Niemczech, pożyczał pieniądze, matka nie wiedziała jednak jaka to była kwota i myślała, że jest spłacona. Matka pozwanej pytała się ojca po rozprawie rozwodowej, czy spłacił dług, powiedział, że uregulował zadłużenie. Pozwana podniosła, że powódka przed wezwaniem do zapłaty nie rozmawiała z nią na ten temat, nie było mowy o przekazaniu powódce ceny należnej za nieruchomość, nic nie wiedziała o sprawie przeciwko ojcu.

Pozwana zeznała, że powódka w latach 2014-2016 r. przyjeżdżała do Polski raz- dwa razy do roku, latem na urlop bądź na Święta Bożego Narodzenia. Najczęściej spotykała się z powódką w szerszym gronie, zapraszała ją na wspólne wyjazdy. Nie były poruszane kwestie zobowiązań ojca wobec powódki. Podczas ostatniego pobytu powódki w Polsce był organizowany grill pożegnalny, na którym pozwana nie była obecna. Na kolejnym grillu – z okazji urodzin córki pozwanej- było około 30 osób, powódka była krótko, miała wracać do Niemiec.

Pozwana zeznała, że w okresie jak zamieszkała w N. nie było spotkań przy kawie z powódką, bo powódki nie było w tym czasie w Polsce. Wcześniej, jak pozwana przyjeżdżała do mamy, to spotykały się latem na podwórku przy kawie. Stosunki między jej rodziną a powódką były dobre. Pozwana podała, że w 2013 r. ojciec stworzył firmę sprzedaży drewna opałowego, przywoził drewno, między innymi do piekarni, w której pracowała, nie pomagała mu załatwić tej pracy. Nie wie, za co kupił wówczas samochód, nie utrzymywała z nim kontaktu, słyszała, że dostał dofinansowanie z Urzędu Pracy. Nie wie dlaczego powódka pożyczyła ojcu pieniądze. Powódka jak dzwoniła, pytała o ojca. Powódka o życiu ojca mogła się dowiedzieć od nich, od ojca, od sąsiadów. Pozwana podniosła, że nie wiedziała, że powódka chce założyć sprawę przeciwko ojcu, matka nic jej nie mówiła, była równie zdziwiona wezwaniem do zapłaty.

Z powódką nie było rozmowy, że pozwana kupi dom, a powódka otrzyma pieniądze za dług ojca. Pożyczka była utrzymywana w tajemnicy przed nią i jej mężem. Kupiła dom, bo ojciec nie chciał wiele pieniędzy, nie miała podejrzeń, myślała, że kieruje nim brak pieniędzy i nie ma za co żyć. Nie chciała stracić pieniędzy, dlatego sprawdzała zadłużenie.

W ocenie Sądu co do spornych okoliczności, w tym w szczególności co do wiedzy pozwanej o pożyczce jej ojca zaciągniętej od powódki przed zawarciem w dniu 25 maja 2016 r. umowy sprzedaży udziału w nieruchomościach pomiędzy pozwaną a jej ojcem A. D., na wiarę zasługują zeznania powódki, jako spójne, logiczne, potwierdzone innymi dowodami w tym dokumentami z akt sprawy I Nc 757/16. Przede wszystkim zeznania powódki wskazują, iż relacje łączące ją i pozwaną oraz jej rodziców były bardzo dobre, przekraczające zwykłe relacje sąsiedzkie. Podawane przez powódkę szczegóły z życia pozwanej i jej rodziców, świadczą o zażyłej znajomości pomiędzy stronami i systematycznym kontakcie. Zostało to potwierdzone między innymi przez A. D., który stwierdził że przyjaźnili się z powódką, co też było podstawą do udzielenia pożyczki A. D., którego trudną sytuację finansową dostrzegła powódka wraz z mężem. W ocenie Sądu zeznania powódki przedstawiają spójny i logiczny ciąg wydarzeń. Mianowicie powódka po udzieleniu pożyczki A. D. w obecności jego żony nie miała powodów, aby fakt ten ukrywać w tajemnicy przed ich dorosłą córką M. D.. Podczas kolejnego pobytu w Polsce powódka poinformowała pozwaną o pożyczce udzielonej ojcu, dowiadywała się też, w jaki sposób pożyczka ta została spożytkowana przez A. D., uzyskując informacje, że podjął działalność gospodarczą. Naturalnym też jest, w świetle zasad doświadczenia życiowego, że powódka dowiadywała się w rozmowach z pozwaną i jej matką o to, czy A. D. pracuje, czy będzie w stanie oddać jej dług. Dowiadywała się wówczas, że A. D. nie pracuje, pije, spotyka się z innymi kobietami i że nie odzyska pożyczonych pieniędzy. Upływ terminu spłaty pożyczki, informacje uzyskane od L. K., jak też fakt, że powódka sprzedawała swój dom w N., skłoniły

ją do zintensyfikowania działań w kwestii odzyskania pieniędzy od A. D.. Stąd podczas swojego ostatniego pobytu w Polsce w maju 2016 r. podejmowała ona rozmowy z pozwaną i jej matką dotyczące skierowania sprawy na drogę sądową. Powódka ustanowiła w tej sprawie pełnomocnika i za jego radą poprosiła E. D. o zgodę na powołanie jej na świadka w sprawie przeciwko A. D. o zwrot pożyczki. Te ostatnie okoliczności uwiarygadniają dokumenty z akt sprawy (...) w tym pełnomocnictwo udzielone 10 maja 2016 r. jak też treść pozwu co do powołania na świadka E. D.. W ocenie Sądu w świetle powyższych okoliczności nie można uznać za przypadkowy fakt sprzedaży i darowizny nieruchomości przez A. i E. D. na rzecz córki wkrótce po tym, jak E. D. została poproszona przez powódkę na świadka w sprawie o zwrot pożyczki. Dodać należy, iż powódka była też doskonale zorientowana co do rozbieżnych stanowisk pozwanej i jej ojca co do ceny sprzedaży udziału A. D. w nieruchomości, co świadczy, iż sprawa ta była poruszana w rozmowach z pozwaną podczas ostatniego pobytu powódki w Polsce w maju 2016 r.

Wskazać przy tym należy, iż co do szeregu okoliczności podawanych przez powódkę dotyczących relacji pomiędzy stronami zostały one potwierdzone przez pozwaną.

Oceniając zeznania pozwanej Sąd dał wiarę tym zeznaniom w zakresie w jakim są zgodne z zeznaniami powódki co do łączących ich relacji. Sąd dał też wiarę zeznaniom pozwanej co do jej relacji z ojcem, w tym w szczególności co do faktu, iż relacje te nie były dobre, a pogorszyły się jeszcze od 2014 r., kiedy między rodzicami pozwanej a M. S. (2) została zawarta umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości, zaś umowa przyrzeczona nie doszła do skutku. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej, w których zaprzecza ona, aby wiedziała ona o pożyczce zaciągniętej przez ojca u powódki jeszcze przed zawarciem umowy sprzedaży nieruchomości w dniu 25 maja 2016 r. Pozwana wskazywała, że fakt zaciągnięcia tej pożyczki był przed nią ukrywany, chociaż brak jest w sprawie okoliczności, które to by uzasadniały. O ile rzeczywiście A. D., mógł nie informować swojej córki o zaciągnięciu pożyczki u powódki, o tyle brak jest okoliczności świadczących o tym, że sama powódka miała by fakt udzielenia pożyczki przed pozwaną ukrywać. W ocenie Sądu nie przekonują też twierdzenia pozwanej, iż jej matka nie wiedziała o kwocie udzielonej A. D. pożyczki jak też, aby E. D. była przekonana, iż pożyczka ta została spłacona przed zawarciem umowy notarialnej w dniu 25 maja 2016 r. W świetle wiarygodnych twierdzeń powódki to E. D. odręcznie sporządziła umowę pożyczki podpisaną przez A. D. (k. 6 akt(...)), została też przez powódkę poproszona na świadka w sprawie o zwrot pożyczki przeciwko A. D., wiedziała zatem, że pożyczka ta nie została spłacona. W ocenie Sądu zaprzeczanie przez pozwaną twierdzeniem powódki, co do wspólnych rozmów o pożyczce ojca przed nabyciem przez pozwaną nieruchomości, stanowi przyjętą przez pozwaną formę obrony przed żądaniem powódki i wynikającymi stąd negatywnymi konsekwencjami dla majątku pozwanej.

Z tych samych względów Sąd nie dał wiary zeznaniom M. S. (2), męża pozwanej, w zakresie w jakim zaprzecza ona świadomości pozwanej co do zadłużenia ojca u powódki jeszcze przed zawarciem umowy notarialnej w dniu 25 maja 2016 r. M. S. (2) (k. 63-64) podał, iż dowiedzieli się z pozwaną o długach, dopiero kiedy powódka wezwała ich do zapłaty. Twierdzenia te są sprzeczne z zeznaniami powódki, którym Sąd dał wiarę i zbieżne jak w przypadku pozwanej do ochrony stanu majątkowego pozwanej przez żądania powódki. Wskazać przy tym należy, iż M. S. (2) mógł nie brać udziału w rozmowach powódki z pozwaną i jej matką na temat długu A. D., stąd jego wiedza w tym zakresie mogła być mniejsza niż wiedza pozwanej. Sąd dał wiarę zeznaniom M. S. (2) co do okoliczności zawarcia w 2014 r. umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości z A. D. i jego żoną, nie dojścia tej umowy do skutku i związanym z tym pogorszeniem relacji między pozwaną a jej ojcem jak też co do tego, iż pozwana nie spotykała się z ojcem, utrzymywała z nim kontakty bardzo rzadko, w tym zakresie zeznania te są zgodne z zeznaniami pozwanej i A. D.. Na wiarę zasługują też zeznania M. S. (2) odnośnie daty zamieszkania pozwanej wraz z rodziną w N. w 2015 r., wyjazdu A. D. do Niemiec, propozycji teścia co do sprzedaży nieruchomości, uzgodnionej ceny na 35 tysięcy zł oraz zapłaty tej kwoty, jako zbieżne z relacją pozwanej i A. D.. Świadek wskazał przy tym, iż A. D. zależało, żeby szybko nieruchomość sprzedać, potrzebował pieniędzy. M. S. (2) potwierdził też dobre relacje powódki z pozwaną, powódka przyjeżdżała raz- dwa razy do roku, w tym na okres wakacyjny, odwiedzała ich w M., co jest zgodne z zeznaniami powódki i pozwanej.

Świadek A. D. (k. 61-63) potwierdził, że pożyczał pieniądze od powódki w kwocie 10 tysięcy euro, na okres dwóch lat, w tym celu był u niej w Niemczech w E. razem z żoną. Powódka pożyczyła mu te pieniądze, bo się przyjaźnili. Za pieniądze

z pożyczki kupił ciągnik i wywrotkę , prowadził działalność gospodarczą , która po jakimś czasie przestała przynosić zysk. Chciał sprzedać mieszkanie w N., zaproponował córce kupno tego mieszkania, zawarli umowę u notariusza, córka zapłaciła mu 35 tysięcy zł za jego udział. Sprzedał swój udział w nieruchomości w N. za taką kwotę, bo wtedy zależało mu na szybkiej sprzedaży mieszkania. Oprócz mieszkania w N. nie miał innego majątku. Świadek potwierdził, że w 2014 r. zawarł umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości z M. S. (2) , do sprzedaży nie doszło , bo nieruchomość była obciążona wpisem egzekucji przez komornika, a on wówczas nie miał pieniędzy na spłatę zadłużenia. Umówił się wówczas z żoną na kwotę 150 tysięcy zł czyli po 75 tysięcy złotych dla niego i dla żony. Za niezawarcie umowy sprzedaży córka się na niego obraziła, kontakt z córką od tamtej pory się urwał.

Według świadka , jego córka nie wiedziała o pożyczce zaciągniętej u powódki, nie mówił córce o tej pożyczce, przed zawarciem umowy u notariusza nie utrzymywał kontaktu z córką. Nie wie kiedy córka dowiedziała się o jego długu wobec powódki. Świadek nie posiada wiedzy , czy powódka informowała pozwaną o jego pożyczce. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. D. w tym zakresie jako zgodnym z zeznaniami pozwanej i M. S. (2) , w zakresie w którym Sąd dał im wiarę . W ocenie Sadu twierdzenia świadka , iż nie informował swojej córki o pożyczce zaciągniętej od powódki , nie wykluczają możliwości uzyskania takiej informacji przez pozwaną od powódki ,a w tym zakresie A. D. nie posiadał wiedzy.

Świadek A. D. co do rozmowy z powódką w maju 2016 r. zeznawał niekonsekwentnie, raz twierdził, że nie pamięta czy rozmawiał z powódką w maju 2016 r. przez zawarciem umowy sprzedaży z córką , kolejny raz podał, że nie rozmawiał z powódką o pożyczce , kiedy ona była w Polsce i sprzedawała swoją nieruchomość , natomiast kolejny raz stwierdził , że przed wystąpieniem powódki do Sądu rozmawiał z nią o tych pieniądzach. W ocenie Sądu na wiarę odnośnie tej okoliczności zasługują zeznania powódki , która podała, że podczas pobytu w Polsce w maju 2016 r. rozmawiała z A. D. odnośnie zwrotu przez niego długu, fakt spotkania ojca z powódką potwierdziła też pozwana.

Sąd nie dał wiary zeznaniom A. D. w zakresie w jakim zaprzeczył, aby rozmawiał z L. K. o pożyczce , którą zaciągnął u powódki, o zamiarze pozbycia się majątku i uniemożliwieniu ewentualnej egzekucji komorniczej, albowiem w tym zakresie zeznania te są sprzeczne z wiarygodną relacją L. K..

Świadek L. K. (k. 97-98) podał, że razem z A. D. przez okres około 2 miesięcy pracował w Niemczech w N. wiosną 2016 r. W rozmowie A. D. zwierzył mu się , że ma długi także u państwa K. , nie zamierza tych długów spłacać, chciał sprzedać mieszkanie i w ten sposób pozbyć się majątku , żeby komornik nie mógł nic wyegzekwować. Świadek znał państwa K., ponieważ wcześniej kupował od nich przyczepę kempingową, po tej rozmowie z D. zadzwonił do nich i ich uprzedził. A. D. wyjeżdżał do Polski , mówił, że chce córce sprzedać czy przepisać majątek. Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, świadek podał szereg okoliczności świadczących o znajomości z A. D. oraz dotyczących rozmów na temat długu u powódki, zeznania te są zbieżne z relacją powódki odnośnie przekazania przez świadka telefonicznej informacji o zamiarach A. D..

Zeznania pozostałych przesłuchanych w sparwie świadków nie wnoszą istotnych okoliczności do sprawy .

Świadek T. D. (k. 64), brat A. D., potwierdził zeznania pozwanej, iż jej relacje z ojcem były kiepskie , ojciec nie był obecny na uroczystościach takich jak wesele pozwanej , chrzciny czy urodziny jej córki. Świadek nie posiada wiedzy na temat pożyczki A. D. u powódki, czy pozwana wiedziała o tej pożyczce , nie wie czy powódka utrzymywała kontakt z pozwaną. Świadek K. P. (k.64), sąsiadka pozwanej, również nie posiadała wiedzy o długu A. D. u powódki. Potwierdziła, że ojciec pozwanej nie mieszkał w N. od ponad dwóch lat, nie odwiedzał córki. Świadkowie nie znali szczegółów dotyczących umowy sprzedaży nieruchomości między pozwaną a jej ojcem. Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków, brak jest okoliczności podważających prawdziwość tych zeznań.

Odnosząc się do zeznań R. O. stwierdzić należy , iż zeznania te nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie , czy była ona świadkiem rozmowy powódki z pozwaną o zadłużeniu jej ojca. R. O. (k. 50) o długu dowiedziała się już w momencie , kiedy A. D. miał oddać pieniądze i tego nie zrobił, powódka mówiła jej , że chce sprawę skierować do Sądu. R. O. podała, iż podczas ostatniego grilla w maju 2016 r., kiedy powódka sprzedawała mieszkanie, odbyła się rozmowa o długu, nie wie jednak czy pozwana była przy tej rozmowie. Stąd twierdzenia świadka , iż pozwana na temat długu na

pewno wiedziała, należy uznać za domysły świadka, ponieważ nie zostały przez świadka potwierdzone konkretnymi faktami. Sąd dał wiarę natomiast zeznaniom R. O. co do tego, że powódka często przyjeżdżała do Polski, jej relacje z pozwaną były bardzo dobre, powódka cały czas miała kontakt z pozwaną, albowiem w tym zakresie są zgodne z zeznaniami powódki.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi przepis art. 527 kc.

Zgodnie z treścią Art. 527 § 1kc gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

§ 2. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

§ 3. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Uwzględnienie powództwa opartego na treści przepisu art. 527 kpc zależy od wykazania przez wierzyciela-powoda, iż spełnione zostały następujące przesłanki:

- 1) wierzyciel posiada prawnie chronioną wierzytelność w stosunku do dłużnika;
- 2) dłużnik dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela-powoda;
- 3) w wyniku kwestionowanej czynności dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową;
- 4) po stronie dłużnika istniała świadomość pokrzywdzenia wierzyciela;
- 5) osoba trzecia, która uzyskała korzyść, działała w złej wierze.

Powyższe przesłanki muszą zostać spełnione kumulatywnie. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa generalnie na wierzycielu szukającym ochrony.

W ocenie Sądu okoliczności te zostały przez powódkę w niniejszej sprawie wykazane.

Nie budzi wątpliwości istnienie wierzytelności pieniężnej powódki w stosunku do dłużnika A. D., wierzytelność ta została stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty w sprawie I NC 757/16.

Powódka wykazała także, że czynność, której uznania za bezskuteczną w stosunku do niej żąda została dokonana z pokrzywdzeniem jej jako wierzyciela A. D.. Zgodnie z treścią 527 KC przez czynność prawną dokonaną z pokrzywdzeniem wierzyciela należy rozumieć taką czynność, która spowodowała, że dłużnik stał się niewypłacalny albo też stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed dokonaniem danej czynności. Istotą pokrzywdzenia wierzyciela jest powstanie w wyniku dokonania przez dłużnika czynności prawnej sytuacji, która powoduje niemożność, ewentualnie utrudnienie lub też odwleczenie zaspokojenia wierzyciela. Pokrzywdzenie wierzyciela jest bezpośrednią konsekwencją powstania lub też pogłębienia się stanu niewypłacalności dłużnika, a tym samym zwiększenia się ryzyka po stronie wierzyciela w zakresie prawdopodobieństwa uzyskania zaspokojenia. Pojęcie "niewypłacalności" w rozumieniu art. 527 § 2 KC oznacza sytuację, w której dłużnik nie ma możliwości terminowego wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Wystarczającą przesłanką stwierdzenia stanu niewypłacalności jest wykazanie przez skarżącego wierzyciela, że wobec stanu majątku dłużnika zaspokojenie jego wierzytelności okazało się niemożliwe.

W niniejszej sprawie niewypłacalność dłużnika A. D. została wykazana w szczególności postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 1608/16 , z którego wynika, iż egzekucja z ruchomości , wierzycelności, kont bankowych dłużnika okazała się bezskuteczna. Stwierdzono, że dłużnik nie figuruje jako właściciel, ani użytkownik wieczysty nieruchomości położonych na terenie powiatu (...). W orzecznictwie wskazuje się, że jeśli komornicza egzekucja świadczenia pieniężnego przeprowadzona z jednej choćby części składowej majątku dłużnika okaże się nieskuteczna, jest to wystarczające do przyjęcia, że wykazana została w ten sposób niewypłacalność dłużnika zalegającego z zapłatą (wyr. SA w Krakowie z 14.10.2010 r., I ACa 875/10, niepubl.). W niniejszej sprawie czynności w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie Km 1608/16 nie doprowadziły do wyjawienia majątku dłużnika, z którego mogłoby nastąpić zaspokojenie należności wierzyciela, co potwierdza stan niewypłacalności dłużnika na skutek dokonanej przez niego w dniu 25 maja 2016 r. sprzedaży udziału w nieruchomościach na rzecz swojej córki.

Między kwestionowaną czynnością prawną dłużnika a powstaniem stanu niewypłacalności istnieje związek przyczynowy , umowa sprzedaży udziału w nieruchomościach stała się bezpośrednią przyczyną powstania lub pogłębienia stanu niewypłacalności dłużnika A. D. , jak wynika z okoliczności sprawy nie posiadał on innego majątku, z którego mógłby się zaspokoić wierzyciel.

W wyniku tej czynności pozwana uzyskała korzyść polegającą na nabyciu określonego prawa majątkowego. Dla wykazania korzyści majątkowej po stronie osoby trzeciej wystarczające powinno być stwierdzenie, że skutek czynności dłużnika osoba ta nabyła rzecz lub prawo albo też została zwolniona z obowiązku, co spowodowało zmianę w majątku dłużnika prowadzącą do pokrzywdzenia wierzycieli (post. SN z 7.12.1999 r., I CKN 287/98, L.). Jak wskazuje się w orzecznictwie w art. 527 KC nie chodzi o korzyść majątkową w sensie potocznym, utożsamianą np. z nabyciem rzeczy za cenę niższą od wartości tej rzeczy – w takim przypadku za "korzyść" uważa się różnicę między wartością rynkową rzeczy a zapłaconą ceną. Korzyścią majątkową w rozumieniu art. 527 KC jest nabycie przez osobę trzecią prawa majątkowego, przedstawiającego pewną wartość, przy czym drugorzędne znaczenie ma cena nabycia (wyr. SA w Gdańsku z 22.4.2015 r., V ACa 860/14, L.).

W niniejszej sprawie uzyskanie przez pozwaną korzyści majątkowej na skutek czynności dokonanej przez A. D. z pokrzywdzeniem wierzyciela nie budzi wątpliwości , pozwana na skutek umowy sprzedaży zawartej z ojcem nabyła udziały we własności nieruchomości objętych księgami wieczystymi (...). Niezależnie od samego faktu nabycia wskazanych praw majątkowych stwierdzić należy , iż cena nabycia tych udziałów przez pozwaną była wyjątkowo korzystna , wcześniej w 2014 r. w umowie przedwstępnej sprzedaży nieruchomości strony określiły cenę nabycia nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) na kwotę 150 tysięcy zł, z czego wynika wartość udziału A. D. na 75 tysięcy złotych.

Kolejnym warunkiem koniecznym skuteczności roszczenia paulińskiego jest istnienie po stronie dłużnika świadomości pokrzywdzenia wierzyciela w ramach dokonywania czynności prawnej. Tu wystarczające jest już samo wykazanie, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia; nie jest natomiast konieczne wykazanie, iż dłużnik działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela. W niniejszej sprawie powódka wykazała, że dłużnik A. D. działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli , nie posiadał on innego majątku, z którego mógłby się zaspokoić wierzyciel a jego deklaracje co do spłaty długu nie zostały zrealizowane. Ponadto z zeznań świadka L. K. wynika zamiar A. D. wyzbycia się własności nieruchomości położonej w N. w celu uniemożliwienia zaspokojenia powódki z tego majątku .

Powódka wykazała także istnienie po stronie pozwanej złej wiary. Pozwana jak wynika z zeznań powódki, którym Sąd dał wiarę, wiedziała , o długu ojca wobec pozwanej jak też o zamiarze wystąpienia przez powódkę przeciwko dłużnikowi na drogę sądową. Pozwana wiedziała też o złej sytuacji majątkowej ojca, którego jedyny majątek stanowiły udziały w nieruchomościach , które następnie jej sprzedał. Powyższe dowodzi, iż pozwana wiedziała, że dłużnik – jej ojciec działał ze świadomością pokrzywdzenia powódki, od której pożyczył pieniądze i długu nie zwrócił.

W konsekwencji uznając żądanie pozwu w zakresie uznania czynności prawnej za bezskuteczną za udowodnione a podniesione przez pozwaną zarzuty za niezasadne, Sąd uwzględnił powództwo w tym zakresie.

Jednocześnie w ocenie Sądu zawarte w pozwie żądanie o nakazanie pozwanej , aby zezwoliła powódce na przeprowadzenie egzekucji z udziału wynoszącego 1/2 część w prawie własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) oraz z udziału wynoszącego 1/2 w udziale 50/100 prawa własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) w celu zaspokojenia jej wierzytelności wobec dłużnika A. D. w kwocie 44 482 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu wynikającymi z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie(...) nie znajduje podstawy prawnej . Wyrok uznający na podstawie art. 527 KC bezskuteczność określonej czynności prawnej przenoszącej przedmiot lub prawo z majątku dłużnika do majątku osoby trzeciej, daje wierzycielowi prawo zaspokojenia się z tego przedmiotu lub prawa, pozostających nadal w majątku osoby trzeciej, przed jej wierzycielami (wyr. SN z 7.10.2011 r., II CSK 3/11, L.). Wierzyciel może prowadzić egzekucję z tego przedmiotu lub prawa na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko dłużnikowi, bez konieczności uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko osobie trzeciej (post. SN z 7.4.2011 r., IV CSK 375/10, L.).

Wobec powyższego co do żądania pozwu o nakazanie pozwanej , aby zezwoliła powódce na przeprowadzenie egzekucji Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, uznając , iż pozwana jako strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić powódce poniesione przez nią koszty procesu w kwocie 5825 zł, na które składa się opłata od pozwu w wysokości 2 225 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł.